

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1936-1937	N° 56		Zittingsjaar 1936-1937
N° 56 : PROJET DE LOI	SEANCE du 2 décembre 1936	VERGADERING van 2 December 1936	WETSONTWERP N° 56

PROJET DE LOI

étendant les allocations familiales aux employeurs et aux travailleurs indépendants.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

La première loi relative aux allocations familiales, celle du 14 avril 1928, assure le bénéfice des allocations familiales aux ouvriers et employés des chefs d'entreprise qui exécutent des travaux pour le compte de l'Etat, des provinces, des communes ou des entreprises concessionnaires d'un service public. La loi du 4 août 1930, actuellement en vigueur, généralisa les allocations familiales, en ce sens qu'elle en étendit le bénéfice à tous les salariés occupés au travail par un employeur quelconque. A ce jour, sont encore privés d'allocations familiales, d'une part, les employeurs eux-mêmes, d'autre part, les travailleurs indépendants, c'est-à-dire les personnes qui exercent une profession sans être engagées dans les liens d'un contrat de louage de services, soit comme employeurs, soit comme travailleurs.

Par les deux propositions de loi qu'il déposa au cours de la séance de la Chambre du 9 juillet dernier, l'honorable M. De Vleeschauwer cherche à combler cette lacune.

La première de ces propositions vise les patrons; la seconde les autres non-salariés.

Voici comment M. De Vleeschauwer s'exprime à ce dernier point de vue dans sa seconde proposition de loi :

« ... lors de la discussion de la loi du 4 août 1930 au Parlement, plusieurs orateurs insistèrent pour que le système des allocations familiales fut étendu aux non-salariés. Mais on estima que le cadre de la loi du 4 août 1930 ne se prêtait pas à cette extension et que toute la législation sociale doit se développer progressivement.

» La généralisation totale des allocations familiales fut donc considérée par le législateur de 1930 comme un devoir social au même titre que l'octroi d'allocations familiales aux salariés. Il ne repoussait pas la mise en pratique de ce devoir comme ne se justifiant pas, mais la remettait à plus tard comme une dernière application du même principe, application qu'il fallait approfondir et réaliser par une nouvelle loi. »

Le Gouvernement se rallie au principe de chacune des deux propositions de loi de M. De Vleeschauwer. Il est

WETSONTWERP

tot uitbreiding van de gezinsvergoedingen aan de werkgevers en aan de buiten dienstverband staande arbeiders.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De eerste wet betreffende de gezinsvergoedingen, die van 14 April 1928, verleende gezinsvergoedingen aan de werklieden en bedienden van bedrijfshoofden die voor rekening van den Staat, de provinciën, de gemeenten of van concessie verkrijgende ondernemingen van een openbaren dienst werken uitvoeren. Bij de wet van 4 Augustus 1930, thans in voege, werden de gezinsvergoedingen veralgemeend in dien zin dat zij tot al de loontrekkenden, door onverschillig welken werkgever te werk gesteld, het voordeel er van uitbreidde. Thans zijn, enerzijds, de werkgevers zelf nog van de gezinsvergoedingen verstoken en, anderzijds, de buiten dienstverband staande arbeiders, 't is te zeggen, de personen die een beroep uitoefenen, zonder 'tzij als werkgevers, 'tzij als arbeiders, door een dienstkontraat te zijn verbonden.

Door de twee wetsvoorstellen die het geacht lid, de heer De Vleeschauwer, tijdens de Kamersitting van 9 Juli j.l. heeft ingediend, tracht hij deze leemte aan te vullen.

Het eerste dier voorstellen beoogt de werkgevers; het tweede de andere niet-loontrekkenden.

Ziehier hoe de heer De Vleeschauwer zich in zijn tweede wetsontwerp omtrent laatstbedoelde aangelegenheid uitdrukt :

« ... bij de bespreking van de wet van 4 Augustus 1930 in het Parlement, hebben verscheidene sprekers aangedrongen opdat het stelsel der kindertoelagen zou uitgebreid worden tot de niet-loontrekkenden. Doch men was toen van oordeel dat het kader van de wet van 4 Augustus 1930 zich niet leende tot die uitbreiding en dat alle maatschappelijke wetgeving zich geleidelijk moet ontwikkelen.

» De algeheele veralgemeening der kindertoelagen werd dus door den wetgever van 1930 als een maatschappelijke plicht beschouwd ten zelfden titel als de toekenning van de kindertoelagen aan de loontrekkenden. Hij verwierp dus niet de verwezenlijking van dien plicht als ongegrond, maar verdaagde haar tot later als een laatste toepassing van hetzelfde beginsel, toepassing voorafgaandelijk grondig te onderzoeken om ze daarna om te zetten in een nieuwe wet. »

De Regeering sluit zich bij het beginsel van elk van beide wetsvoorstellen van den heer De Vleeschauwer aan. Zij

d'accord avec l'honorable membre pour considérer l'extension des allocations familiales aux non-salariés comme un complément logique de la loi du 4 août 1930.

Que l'on veuille bien se rappeler un instant les principales considérations qui furent à la base de cette dernière loi. Ces considérations peuvent, pensons-nous, se résumer comme suit :

Création, bien antérieurement à la loi du 4 août 1930, de Caisses de compensation pour allocations familiales, à l'initiative d'un nombre considérable et sans cesse croissant d'employeurs, désireux de venir en aide aux membres de leur personnel chargés de famille; intérêt très réel qu'ont tous les employeurs à se ménager une main-d'œuvre suffisante pour l'avenir; obligation morale pour la collectivité d'empêcher que les employeurs qui octroyaient spontanément des allocations familiales, ne fussent, de ce fait, handicapés par rapport à ceux de leurs concurrents qui ne s'imposaient pas ce sacrifice; enfin pressante nécessité pour le législateur d'enrayer ou, tout au moins, de chercher à ralentir le mouvement de dénatalité dont souffre le pays.

Or, on peut invoquer à l'appui de l'extension des allocations familiales aux non-salariés des motifs, sinon identiques, du moins analogues :

Ainsi, tout d'abord, il est permis d'affirmer qu'il existe actuellement parmi les non-salariés un mouvement très prononcé en faveur de cette réforme. Un vœu en ce sens a été, en effet, formellement exprimé par la quasi-unanimité des groupements que le Gouvernement consulta au cours de sa récente enquête sur la situation des classes moyennes.

Seconde considération : Pour les non-salariés qui ont des enfants ou qui, tout au moins, sont en âge d'en avoir, la réforme présente un intérêt manifeste. Pour ceux qui, à cause de leur âge avancé ou en raison de toute autre circonstance, ont la certitude ou la quasi-certitude de ne jamais avoir d'enfants à eux, l'intérêt est beaucoup moindre, certes, mais non entièrement exclu; car il est possible qu'à un moment donné, ils assument la charge d'élever les enfants d'un frère, d'une sœur, d'un fils, d'une fille ou de quelque autre proche, voire d'un ami.

En troisième lieu, n'est-il pas naturel que les non-salariés qui ont des charges de famille, ne soient pas toujours à même de consentir des conditions aussi avantageuses à la clientèle que leurs concurrents célibataires ou mariés sans enfants? Est-il désirable, est-il juste que, pour avoir, somme toute, fait œuvre utile au pays, ils soient en quelque sorte handicapés dans l'exercice de leur profession par rapport à ces derniers?

Enfin, dernier argument : Depuis le vote de la loi du 4 août 1930, la situation démographique de la Belgique s'est-elle améliorée? Qu'on en juge : En 1930, le total des naissances s'élevait encore à 150,271. En 1935, il n'a plus atteint que le chiffre de 126,304. L'écart entre ces

is het met het geacht lid eens om de uitbreiding van de gezinsvergoedingen tot de niet-loontrekkenden als een logische aanvulling van de wet van 4 Augustus 1930 te aanzien.

Laat ons even de voornaamste beschouwingen herinneren, die voor deze laatste wet als basis dienden. Deze beschouwingen kunnen, naar onze meening, als volgt in 't kort worden samengevat :

Totstandbrenging heel wat voor de wet van 4 Augustus 1930, van compensatiekassen voor gezinsvergoedingen op het initiatief van een aanzienlijk en voortdurend toenemend aantal werkgevers, die wenschten de leden van hun personeel met gezinslasten, ter hulp te komen; in werkelijkheid een gewichtig belang dat al de werkgevers er bij hebben voor de toekomst zich een voldoende arbeidskracht te verzekeren; zedelijke verplichting voor de collectiviteit, te beletten dat de werkgevers, die spontaan de gezinsvergoedingen verleenden, wegens dit feit in hun belangen zouden worden benadeeld door deze van hun concurrenten die zich bedoelde opoffering niet zouden getroosten; eindelijk, een dringende noodzakelijkheid voor den wetgever, namelijk het gering geboortecijfer, waaronder het land lijdt, op te drijven of ten minste den invloed er van trachten te beperken.

Welnu tot staving van de uitbreiding van de gezinsvergoedingen tot de niet loontrekkenden kunnen er, zooniet identieke, toch ten minste gelijksoortige redenen worden ingeroepen :

Alzoo eerst en vooral is het toegelaten te bevestigen dat er thans onder de niet-loontrekkenden een zeer sterke beweging ten voordeele van deze hervorming bestaat. In dien zin werd er, inderdaad, door de groeperingen die de Regeering tijdens haar jongste onderzoek omtrent den toestand van de midden klasse heeft gemaadpleegd, schier eenparig en uitdrukkelijk een wensch uitgebracht.

Tweede beschouwing : Voor de niet-loontrekkenden die kinderen hebben of die, ten minste, van ouderdom zijn om er te hebben, biedt de hervorming een klaarblijkelijk belang aan. Voor deze die, wegens hun gevorderden leeftijd of wegens elke andere omstandigheid, zeker of quasi zeker zijn van hun eigen nooit kinderen te hebben, is de hervorming ongetwijfeld veel minder belangrijk, maar niet heelemaal zonder belang, want het is mogelijk dat zij op een gegeven oogenblik zich den last opleggen de kinderen van een broeder, van een zuster, van een zoon, van een dochter of van een anderen bloedverwant zelfs van een vriend groot te brengen.

Ten derde, is het niet natuurlijk dat de niet-loontrekkenden met gezinslasten steeds in staat niet zouden zijn even voordeelige voorwaarden aan de clientele toe te staan als hun ongehuwde of gehuwde concurrenten zonder kinderen? Is het wenschelijk, is het redelijk dat, alles te zamen genomen, zij wegens diensten aan het land bewezen, om zoo te zeggen bij het uitoefenen van hun beroep in hun belangen zouden worden benadeeld ten opzichte van laatstgenoemden?

Ten slotte laatste argument : Is sinds de goedstemming van de wet van 4 Augustus 1930 de demographische toestand van België verbeterd? Dat men er over oordeele : In 1930 beliep het totaal van de geboorten nog 150,271. In 1935 bereikte het nog enkel het cijfer 126,304. Het

deux chiffres correspond à une perte moyenne de 4,793 naissances par année !

On se demandera peut-être si les non-salariés ont vraiment besoin d'allocations familiales. Nous croyons pouvoir répondre affirmativement à cette question, du moins si l'on considère les non-salariés en bloc. Ainsi, pour ce qui est des employeurs, il convient de remarquer que, sur 70,831 employeurs appartenant à l'industrie, il y en a 22,838 qui n'occupent au travail qu'un seul ouvrier et 24,826 qui n'en occupent pas plus de deux à quatre. Dans le commerce et l'agriculture, la proportion des petits employeurs est encore bien plus forte. Parmi ces petits employeurs, combien y en a-t-il qui disposent de revenus suffisants pour pouvoir faire fi des allocations familiales surtout lorsque le nombre d'enfants qu'ils ont à leur charge, est assez élevé ? Quant à la masse des travailleurs indépendants, elle se compose, en grande majorité, d'artisans, de petits commerçants-détaillants, de petits cultivateurs, dont bien souvent les revenus ne sont pas sensiblement plus élevés que ceux d'un ouvrier moyen.

On pourrait, il est vrai, n'admettre au bénéfice des allocations familiales que les employeurs et les travailleurs indépendants dont les revenus ne dépassent pas une certaine limite. Après mûr examen, le Gouvernement estime ne pouvoir s'arrêter à cette solution :

D'abord, afin de ne pas faire œuvre disparate. La solution en question a, en effet, été écartée par la loi du 4 août 1930 en ce qui concerne les salariés. Or, nombre de salariés réalisent des gains importants. Il suffit de citer les directeurs, sous-directeurs, comptables des grandes usines, des charbonnages, des banques et compagnies d'assurances, des maisons de gros et des grands magasins de détail, des compagnies de tramways, des entreprises de distribution d'eau, de gaz, d'électricité, etc., etc.

La seconde raison est d'ordre psychologique : Il importe à notre avis, que les allocations familiales ne soient entachées d'aucun caractère d'assistance proprement dite, de bienfaisance, de charité. Si elles étaient réservées à ceux qui en ont absolument et incontestablement besoin, il est à craindre qu'un grand nombre de bénéficiaires ne soient blessés dans leur amour-propre, ne ressentent une véritable humiliation. Cette raison a été considérée comme péremptoire pour les salariés. Elle n'est certes pas d'une importance moindre pour les non-salariés.

La troisième raison est une raison pratique : il est certain que les personnes dont les gains sont élevés, approchent généralement du terme de leur carrière et ont atteint, par conséquent un âge relativement avancé. Or, à cet âge, il est assez rare que l'on ait encore de jeunes enfants. Si bien que, le plus souvent, les personnes dont il s'agit, donnent lieu au paiement de cotisations sans entraîner de charge correspondante, ce qui naturellement a pour conséquence heureuse de réduire d'autant le taux des cotisations à faire verser par l'ensemble des assujettis.

verschil tusschen die twee cijfers stent met' een verlies van 4,793 geboorten per jaar overeen.

Men zal zich misschien afvragen of de niet-loontrekkenden werkelijk gezinsvergoedingen nodig hebben. Daarop meenen wij bevestigend te kunnen antwoorden, ten minste wanneer men de niet-loontrekkenden in hun geheel beschouwd. Alzoo, wat de werkgevers aangaat, op 70,831 werkgevers, die tot de nijverheid behooren, zijn er 22,838 die slechts een enkel arbeider te werk stellen, en 24,826 die er enkel van twee tot vier bezigen. In den handel en den landbouw is de verhouding van klein-werkgevers nog heel wat aanzienlijker. Hoeveel zijn er onder deze klein-werkgevers die over genoegzame inkomsten beschikken om van de gezinsvergoedingen te kunnen afzien, vooral, wanneer het aantal kinderen die zij te hunnen laste hebben, nogal groot is ? Wat de massa van de buiten-dienstverband staande arbeiders betreft, deze bestaat, in groote meerderheid uit ambachtslieden, klein-handelaars, klein-landbouwers, wier inkomsten heel dikwijls niet merklijk hooger zijn dan deze van een gemiddelden werkmans.

Men zou, wel is waar, alleen de werkgevers en de buiten dienstverband staande arbeiders wier inkomsten niet een zekere grens overschrijden, met de gezinsvergoedingen kunnen begunstigen. Na een grondig onderzoek, is de Regeering niet van meening zich bij deze oplossing te kunnen neerleggen :

Eerst en vooral om geen wanverhouding te veroorzaken. De oplossing, waarvan sprake werd, inderdaad, bij de wet van 4 Augustus 1930, wat de loontrekkenden betreft, afgewezen. Welnu vele loontrekkenden verwezenlijken groote winsten. Het is voldoende de directeurs, opderdirecteurs, accountanten van groote fabrieken, van steenkolenmijnen, van banken en verzekeringsmaatschappijen, van groothandelshuizen, van warenhuizen, van tramwaysmaatschappijen, van de ondernemingen van de watergas- en electriciteitsleiding, enz., enz., te citeeren.

De tweede reden is van psychologischen aard : Naar onze meening is het noodig dat de gezinsvergoedingen den schijn niet zouden hebben uit hoofde van onderstand eigenlijk gezegd, van weldadigheid of van liefdadigheid te worden verleend. Indien ze aan deze, die ze volstrekt en ontegenzegglijk noodig hebben, waren voorbehouden, is het te vreezen dat een groot aantal gerechtigden in hun eigenliefde zouden gekwetst worden, en werkelijk den indruk van een vernedering zouden ondergaan. Zulks werd voor de loontrekkenden als een afdoende reden beschouwd. Zij is zeker niet minder van belang voor de niet-loontrekkenden.

De derde is een practische reden : Het is een feit dat de personen, die groote winsten hebben, in 't algemeen het einde van hun loopbaan nabij zijn en bijgevolg een betrekkelijk gevorderden leeftijd hebben bereikt. Welnu, het is zeer zeldzaam dat men op dien leeftijd nog jonge kinderen heeft ; zoodanig dat het vaak gebeurt dat de personen waarvan sprake, tot het betalen van bijdragen aanleiding geven, zonder de daar mee in verband staande lasten tengevolge te hebben, waaruit natuurlijk het goed gevolg voortvloeit namelijk in dezelfde mate het beloop van de bijdragen door al de onder de wet vallende personen te doen storten, te verminderen.

Enfin, dernière considération : Personne n'est obligé de toucher en fait les allocations familiales auxquelles il a droit. On n'imagine d'exception à cette règle que dans l'éventualité où il y aurait des raisons de croire que la renonciation de l'intéressé n'a pas été entièrement libre, ce qui est, cela va sans dire, pratiquement exclu lorsque l'intéressé est un employeur ou un travailleur indépendant.

EXAMEN DES ARTICLES.

ARTICLE PREMIER.

L'article premier du présent projet détermine le champ d'application de la nouvelle loi.

Le premier alinéa assujettit à celle-ci les employeurs auxquels s'applique la loi du 4 août 1930, ainsi que les anciens employeurs, auxquels cette loi s'est appliquée.

Les alinéas 2 à 4 autorisent le Roi à y assujettir, en outre, deux autres catégories de personnes.

L'alinéa 3 est relatif aux travailleurs indépendants. Il permet d'étendre la loi projetée aux « personnes qui exercent ou ont exercé une profession sans être engagées dans les liens d'un contrat de louage de services, soit comme employeurs, soit comme travailleurs, à l'exclusion des avocats, des avoués, des médecins, des chirurgiens ».

Contrairement à la deuxième proposition de loi de M. De Vleeschauwer, cette disposition ne vise donc pas les non-salariés autres que les employeurs sans distinction aucune. Elle ne permet de les englober dans le champ d'application de la nouvelle loi que pour autant qu'ils exercent ou aient exercé une profession. Comme il sera nécessaire d'astreindre au paiement d'une certaine cotisation de toutes petites gens, alors même que, n'étant pas mariées ou étant mariées sans enfants, elles ne pourront généralement retirer aucun profit de la nouvelle loi, il importe d'être prudent. Il ne faut pas que l'on puisse dire que l'argent versé par des assujettis dont la situation pécuniaire n'est rien moins que brillante, servira, le cas échéant, à payer des milliers de francs d'allocations à des personnes aisées qui n'exercent et n'exercèrent dans le passé aucune activité professionnelle.

En exécutant de la disposition relative aux travailleurs indépendants les avocats, les avoués, les médecins, les chirurgiens, le Gouvernement croit répondre au vœu de cette catégorie d'intéressés.

L'alinéa final de l'article premier porte que le champ d'application de la nouvelle loi sera précisé, pour le surplus, par l'arrêté royal organique. Cet arrêté définira, notamment, la portée des termes « personnes qui exercent ou ont exercé une profession sans être engagées dans les liens d'un contrat de louage de services, soit comme employeurs, soit comme travailleurs ». Il fixera exactement la limite entre le champ

Eindelijk, laatste overweging : Niemand is er toe gehouden de gezinsvergoedingen waarop hij recht heeft, feitelijk te trekken. Men onderstelt slechts een uitzondering aan dezen regel in de eventualiteit dat er redenen mochten bestaan om te geloven dat de belanghebbende daarvan niet heelemaal vrijwillig heeft afgezien, hetgeen, zulks spreekt van zelf, praktisch is uitgesloten, wanneer de betrokkene een werkgever of een buiten dienstverband staande arbeider is.

ONDERZOEK VAN DE ARTIKELS.

ARTIKEL EÉN.

Bij artikel één van dit ontwerp wordt de uitgebreidheid van de nieuwe wet bepaald.

Ingevolge de eerste alinea worden daaraan onderworpen de werkgevers op wie de wet van 4 Augustus 1930 toepasselijk is, alsmede de gewezen werkgevers op wie deze wet werd toegepast.

Ingevolge de alinea's 2 tot 4 is de Koning er toe gemachtigd daaraan bovendien twee andere categorieën van personen te onderwerpen.

Alinea 3 heeft betrekking op de buiten dienstverband staande arbeiders. Zij maakt het mogelijk de ontworpen wet uit te breiden tot de « personen die een beroep uitoefenen of hebben uitgeoefend, zonder door een dienstcontract te zijn gebonden, 'tzij als werkgevers, 'tzij als arbeiders, met uitsluiting van de advocaten, pleitbezorgers, dokters, heelmeeesters ».

In strijd met het tweede wetsvoorstel van den heer De Vleeschauwer, is deze bepaling dus niet toepasselijk op de niet-loontrekkenden buiten de werkgevers zonder enig onderscheid. Zij beoogt ze alleen in zover ze een beroep uitoefenen. Vermits het zal noodig zijn heel kleine lui tot het betalen van een zekere bijdrage te noodzaken zelfs dan, wanneer zij niet gehuwd of gehuwd zijnde zonder kinderen, gewoonlijk op geenerlei wijze het voordeel van de wet zullen kunnen genieten, is het noodig voorzichtig te zijn. Er dient vermeden dat men zou kunnen zeggen dat het geld gestort door de onder de wet vallende personen wier geldelijke toestand ver van schitterend is, in voorkomend geval zal dienen om duizenden frank gezinsvergoedingen te betalen aan bemiddelde personen, die geen enkel bedrijf uitoefenen of in het verleden hebben uitgeoefend.

Door de advocaten, de pleitbezorgers, de dokters, de heelmeeesters van de bepaling betreffende de buiten dienstverband staande arbeiders uit te sluiten is de regeering van meening dat ze aan den wensch door de groote meer van meening dat ze aan den wensch van deze categorie van belanghebbenden heeft beantwoord.

De eind-alinea van artikel één vermeldt dat de toepassing van de nieuwe wet, bovendien, door het organiek koninklijk besluit nauwkeurig zal worden ongeschreven. Dit besluit zal namelijk de beteekenis van de termen « personen die een beroep uitoefenen of hebben uitgeoefend zonder door een dienstcontract te zijn gebonden, 'tzij als werkgevers, 'tzij als arbeiders » bepalen. Het zal de juiste grens vaststellen tusschen de toepassing van de wet van

d'application de la loi du 4 août 1930 et celui de la loi projetée et déterminera les règles qui seront applicables en ce qui concerne les personnes qui, tout en étant engagées dans les liens d'un contrat de louage de services comme travailleurs, exercent en même temps une autre profession. Il établira des assimilations ainsi que des exceptions ou tempéraments, s'il y a lieu. Ces divers points sont trop délicats pour pouvoir être traités dans une loi de cadre.

Voici, au surplus, quelques brèves indications concernant les vues du Gouvernement :

Par employeurs, il faut naturellement entendre des personnes physiques. Comme il s'agit d'octroyer des allocations destinées à alléger les charges de famille des assujettis, il va sans dire qu'il ne peut être question de personnes morales, telles que les sociétés commerciales, les associations sans but lucratif, les unions professionnelles, etc.

Pour ce qui est des travailleurs indépendants, le texte a une portée absolument générale. Il vise toutes les personnes qui, sans être ni travailleurs salariés, ni employeurs, exercent une profession quelconque.

Dans la catégorie des personnes qui s'adonnent à une profession libérale, figurent même celles dont la profession revêt un caractère artistique, tels que les artistes peintres, les artistes sculpteurs, les écrivains, etc.

Cette catégorie comprend aussi les personnes qui, sans être rémunérées par l'autorité qui les nomme, remplissent une fonction publique, à savoir : les notaires et les officiers ministériels.

Aux personnes qui exercent une véritable profession, il y a lieu d'assimiler les membres des clergés catholique, protestant et israélite. Les membres du clergé catholique sont, il est vrai, voués au célibat; mais il convient de tenir compte de l'éventualité où ils prendraient à leur charge des enfants d'un membre de la famille ou d'une autre personne.

En ce qui concerne les congrégations religieuses, une distinction s'impose. Les membres de celles qui se livrent à une activité lucrative, seront compris dans le champ d'application de la loi; les membres des autres en seront exclus.

L'arrêté royal organique établira un régime spécial pour les aidants, c'est-à-dire pour les parents ou alliés de l'assujetti qui se bornent à l'assister dans l'exercice de sa profession, sans être liés envers lui par un véritable contrat de louage de services.

ART. 2.

D'après la seconde proposition de loi de M. De Vleeschauwer, les non-salariés autres que les employeurs feraient obligatoirement partie d'une caisse nationale de compensation pour non-salariés.

4 Augustus 1930 en die van de ontworpen wet en de regels bepalen welke toepasselijk zullen zijn, namelijk wat de personen betreft, die, hoewel als arbeider door een dienstcontract te zijn verbonden terzelfder tijd een ander beroep uitoefenen. Het zal gelijkstellingen alsmede uitzonderingen of verzachtingen, indien er aanleiding toe bestaat, vaststellen. Deze verschillende punten zijn te kiesch om in een wet waarin alleen de grondbeginselen worden vastgesteld, te kunnen worden verhandeld.

Ziehier daarenboven enkele korte aanduidingen betreffende de inzichten van de Regeering.

Door werkgever dient natuurlijk verstaan de natuurlijke personen. Vermits het gaat om toelagen te verleen en bestemd om de gezinslasten te verlichten van onder de wet vallende personen, spreekt het van zelf dat er geen sprake kan zijn van rechtspersonen, zooals de handelsvennootschappen, de vereenigingen zonder winst oogmerken, de beroepsverenigingen, enz.

Wat de buiten dienstverband staande arbeiders betreft, heeft de tekst een volstrekt algemeene beteekenis. Daardoor worden al de personen bedoeld die, zonder loontrekkende arbeiders noch werkgevers te zijn, onverschillig welk een beroep uitoefenen.

In de categorie van de personen die een vrij beroep uitoefenen, komen zelfs deze voor, wier beroep met de kunst in verband staat, zooals de kunstschilders, de beeldhouwers, de schrijvers, enz.

In deze categorie vallen tevens de personen die, zonder bezoldigd te worden door de autoriteit waarbij ze worden benoemd, een openbare functie vervullen, te weten de notarissen en de openbare ambtenaren.

Met de personen die werkelijk een beroep uitoefenen, dienen de leden van katholieke, protestantsche en israëlitische geestelijkheid gelijk gesteld. De leden van de katholieke geestelijkheid blijven, wel is waar, ongehuwd, maar er dient rekening gehouden met de eventualiteit dat ze kinderen van een hunner familieleden of van een anderen persoon te hunnen laste zouden nemen.

Aangaande de geestelijke vereenigingen dient er een onderscheid gemaakt. De leden van deze die een winstgevend werkzaamheid verrichten, zullen onder de toepassing van de wet vallen, de leden van de andere zullen er van worden uitgesloten.

Wat de helpers van den persoon die onder de toepassing van de wet valt betreft, 't is te zeggen de bloed- en aanverwanten die er zich bij beperken hem in het uitoefenen van zijn beroep bij te staan, zonder te zijnen opzichte door een wezenlijk dienstcontract te zijn verbonden, zal het organiek Koninklijk besluit een speciaal regime vaststellen.

ART. 2.

Volgens het tweede wetsvoorstel van den heer De Vleeschauwer, zouden de niet-loontrekkende, buiten de werkgevers, op een verplichte wijze van een nationale compensatiekas voor niet-loontrekkenden moeten deeluitmaken.

Il semble préférable d'établir un régime analogue à celui qui fonctionne, en vertu de la loi du 4 août 1930, en ce qui concerne les patrons des travailleurs salariés, c'est-à-dire de permettre aux non-salariés de se grouper librement dans des caisses mutuelles d'allocations familiales, suivant leurs affinités professionnelles, régionales, linguistiques ou autres. Il serait difficile, en effet, de refuser aux uns ce qui a été consenti aux autres. D'autre part, on ne doit pas perdre de vue qu'à l'instar de la loi du 4 août 1930, la loi projetée ne prévoit qu'un barème d'allocations familiales minima. Il est naturellement souhaitable que le versement de cotisations supplémentaires permette de dépasser en fait ledit barème, voire d'octroyer en outre des primes de naissance ou d'autres avantages d'ordre familial. Or, il est évident que ce résultat serait moins facilement atteint par une caisse nationale qui engloberait pêle-mêle tous les non-salariés du pays que par une caisse mutuelle groupant exclusivement des non-salariés appartenant, par exemple, à la même profession, animés par conséquent, d'un certain esprit de solidarité, d'une certaine tendance à l'entraide corporative. On peut même dire que, pour une caisse nationale, la chose serait pratiquement irréalisable, car, d'une part, il ne saurait être question d'imposer à tous les affiliés le versement de cotisations supplémentaires et, d'autre part, si le versement des dites cotisations était facultatif, les affiliés qui en retireraient avantage, seraient très probablement seuls à l'effectuer, ce qui exclut la notion même d'aide mutuelle.

Les alinéas 2 à 4 de l'article 2 du projet autorisent les caisses de compensation créées en vertu de la loi du 4 août 1930 à s'annexer une section mutuelle à l'intention exclusive de leurs affiliés. Ceux-ci auront ainsi l'avantage de pouvoir verser à la même institution les cotisations afférentes aux membres de leur personnel et celle dont ils seront redevables pour eux-mêmes. D'un autre côté, au point de vue des dépenses d'administration, une économie évidente résultera du fait que la caisse de compensation et la section mutuelle utiliseront tout naturellement les mêmes locaux, le même personnel administratif et le même service de contrôle.

Il résulte implicitement du texte de l'article 2, alinéa 2, que les employeurs affiliés à une caisse de compensation qui s'est annexé une section mutuelle, seront libres de se faire inscrire dans cette section ou de ne pas s'y faire inscrire; mais il va sans dire que l'obligation d'en faire partie pourra leur être imposée par les statuts de la caisse.

Aux termes des deux derniers alinéas de l'article 2, la section mutuelle annexée à une caisse de compensation sera absolument distincte de celle-ci au point de vue financier et au point de vue comptable. Elle sera, notamment, totalement étrangère à la compensation nationale existant entre les diverses caisses de compensation. Cette séparation absolue s'impose, si l'on veut éviter toute confusion entre la loi du 4 août 1930 et la loi projetée.

Het komt verkieslijker voor een regime in te voeren eerder als dat wat ingevolge de wet van 4 Augustus 1930 van kracht is, wat de werkgevers van de loontrekkende arbeiders betreft, 't is te zeggen de niet-loontrekkenden toe te laten zich vrij te groepeeren in onderlinge kassen voor gezinsvergoedingen, naar hun beroepsgewest- en taalverwantschappen of andere. Het zou, inderdaad, moeilijk zijn aan de eenen te weigeren hetgeen aan de anderen werd toegestaan. Anderzijds, mag men niet uit 't oog verliezen dat, zooals de wet van 4 Augustus 1930, de ontworpen wet slechts een rooster van minima gezins vergoedingen voorziet. Het is natuurlijk wenschelijk dat het bij de storting van aanvullende bijdragen mogelijk zou worden gemaakt feitelijk bedoelden rooster te overschrijden, zelfs, bovendien, geboortepremiën of andere voordeelen welke het gezin aanbelangen, te verleenen. Welnu, het spreekt van zelf dat bedoelde uitslag door een Nationale kas die dooreen al de niet loontrekkenden van het land zou omvatten minder gemakkelijk zou worden bereikt als door een onderlinge kas, welke uitsluitend de niet-loontrekkenden zou groepeeren, die, bij voorbeeld, tot hetzelfde beroep behooren en bijgevolg met een zekeren solidariteitsgeest bezield zijn en een corporatieve onderlinge hulp betrachten. Men kan zelfs zeggen dat voor een nationale kas de zaak practisch genomen niet te verwezenlijken is; want er zou daar eenzijdig geen spraak van kunnen zijn aan al de aangeslotenen het storten van aanvullende bijdragen op te leggen en, zoo anderzijds, het storten van bedoelde bijdragen facultatief was, zouden heel waarschijnlijk alleen de aangeslotenen die er voordeel zouden uittrekken, de storting doen, hetgeen het begrip zelf van onderlinge hulp uitsluit.

De alinea's 2 tot 4 van artikel 2 van dit ontwerp laten aan de compensatiekassen, krachtens de wet van 4 Augustus 1930 tot stand gebracht, toe een onderlinge sectie uitsluitend ter wille van hun aangeslotenen te annexeren. Deze zullen alzoo het voordeel hebben in dezelfde instelling de bijdragen te kunnen storten, tot de leden van hun personeel betrekkelijk en deze die ze voor hun zelf verschuldigd zijn. Anderzijds, ten opzichte van de bestuursuitgaven, zal er een klaarblijkelijke besparing voortvloeien uit het feit dat de compensatiekas en de onderlinge sectie natuurlijk dezelfde lokalen, hetzelfde administratief personeel en denzelfden controledienst zullen benutten.

Het vloeit impliciet uit den tekst van artikel 2, alinea 2, voort dat de werkgevers aangesloten bij een compensatiekas dewelke een onderlinge sectie heeft geannexeerd, vrij zullen zijn zich al dan niet daarin te laten inschrijven; maar het spreekt van zelf dat de verplichting er deel van te maken hun bij de statuten van de kas kan worden opgelegd.

Krachtens de twee laatste alinea's van artikel 2, zal de bij een compensatiekas gevoegde onderlinge sectie, op financieel en rekenplichtig gebied, volstrekt onderscheiden zijn van de kas. Zij zal namelijk volkomen vreemd staan tegenover de nationale compensatie die tussehen de verschillende compensatiekassen bestaat. Deze volstreckte scheiding is zeker noodig, indien men elke verwarring tussehen de wet van 4 Augustus 1930 en de ontworpen wet wil vermijden.

L'article 2 se sert des termes « caisse mutuelle », « section mutuelle » par opposition à l'expression « caisse de compensation » afin de bien marquer que dans la nouvelle loi, il s'agit d'institutions d'assistance réciproque et non plus, comme dans la loi du 4 août 1930, d'institutions destinées à répartir, d'une manière proportionnellement égale entre tous les employeurs affiliés, la charge qu'implique l'octroi d'allocations familiales aux membres de leur personnel.

ART. 3.

L'article 3 est relatif aux allocations.

Aux termes du deuxième alinéa de cet article, les allocations seront octroyées à partir du premier enfant, comme pour les salariés. Il ne semble pas admissible de ne les attribuer qu'à partir du troisième enfant. Pour s'en convaincre, il suffit de considérer que les familles à un ou deux enfants constituent l'immense majorité. Imagine-t-on ces familles payant des cotisations et ne recevant aucune allocation ? A la rigueur, on aurait pu n'attribuer les allocations qu'à partir du troisième enfant en ce qui concerne les salariés, pour la bonne raison que ceux-ci n'ont aucune cotisation à verser. Cette solution ayant été écartée en ce qui concerne les salariés, doit l'être à plus forte raison en ce qui concerne les non-salariés.

L'attribution des allocations à partir du premier enfant enlève naturellement toute raison d'être à la proposition de M. De Vleeschauwer tendante à octroyer des primes de naissance en faveur des deux premiers enfants.

D'après le texte proposé, les allocations devront être égales ou équivalentes à celles dont jouissent les travailleurs salariés. L'expression « équivalentes » permettra, le cas échéant, d'en fixer les taux d'après une base autre que celle du mois.

ART. 4.

La question des cotisations est à la fois la plus importante et la plus difficile à résoudre.

Nous estimons que les taux des cotisations doivent être modérés. La modération s'impose ici d'une manière d'autant plus stricte qu'en fait, des versements peu élevés permettront d'atteindre le but que nous poursuivons et qui consiste, non pas, certes, à décharger entièrement le chef de famille des frais d'entretien de ses enfants, ce qui serait déraisonnable autant que néfaste, mais de l'aider dans une certaine mesure par l'octroi d'allocations ayant le caractère d'un simple appoint.

L'article 4 du projet fixe à 270 francs par an la cotisation à verser par les employeurs assujettis à la loi projetée aux termes de l'alinéa 1^{er} de l'article 1^{er}, ce qui correspond au taux de la cotisation normale que ces employeurs versent actuellement, en exécution de la loi du 4 août 1930, pour un travailleur du sexe masculin. On ne concevrait pas qu'un employeur paye pour lui-même une cotisation inférieure à celle qu'il est tenu de payer pour ses ouvriers.

In artikel 2 worden de termen « onderlinge kas », « onderlinge sectie » gebezigd in tegenstelling met de uitdrukking « compensatiekas » ten einde het goed te laten uitkomen dat, het in de nieuwe wet gaat om instellingen van wederzijdsche hulp en niet meer, gelijk in de wet van 4 Augustus 1930, om instellingen bestemd om op een gelijke evenredige wijze onder al de aangesloten werkgevers den last om te slaan, die uit het verleen van gezinsvergoedingen aan de leden van hun personeel voortvloeit.

ART. 3.

Artikel 3 staat in verband met de gezinsvergoedingen.

Krachtens alinea 2 van dit artikel zullen de vergoedingen vanaf het eerste kind, gelijk voor de loontrekkenden, worden verleend. Het komt niet aannemelijk voor ze slechts vanaf het derde kind toe te kennen. Om er zich van te overtuigen, is het voldoende vast te stellen dat de gezinnen met een of twee kinderen de groote meerderheid uitmaken. Stelt men zich bedoelde gezinnen voor, die bijdragen betalen en geen vergoeding ontvangen ? Strikt genomen, zou men gekunn hebben de vergoeding slechts vanaf het derde kind toe te kennen, wat de loontrekkenden betreft, om de goede reden dat deze geen bijdrag moeten storten. Daar er, wat de loontrekkenden aangaat, van deze oplossing werd afgezien, mag ze, des te meer, voor de niet-loontrekkenden niet in aanmerking worden genomen.

Ingevolge het verleen van de vergoedingen vanaf het eerste kind, bestaat er natuurlijk geen reden meer om het voorstel van den heer De Vleeschauwer te behouden waarbij hij ten voordeele van de twee eerste kinderen geboortepremiën wou verleen.

Naar den voorgestelden tekst, moeten de vergoedingen gelijk of gelijkwaardig zijn aan deze die de loontrekkende arbeiders genieten. De uitdrukking « gelijkwaardig » zal in voorkomend geval toelaten het bedrag er van te bepalen naar een andere basis als deze van de maand.

ART. 4.

De aangelegenheid der bijdragen is terzelfder tijd de belangrijkste en de moeilijkste om op te lossen.

Wij zijn van meening dat het beloop van de bijdragen moet gematigd zijn. De gematigdheid wordt hier nog des te meer opgelegd dat geringe stortingen het feitelijk mogelijk zullen maken het door ons betracht doel te bereiken, dat bestaat zeker niet in het feit namelijk het gezinshoofd ten volle van de onderhoudskosten van zijn kinderen vrij te stellen, hetgeen zoowel onredelijk als noodlottig zou zijn, maar het in zekere mate door het verleen van toelagen, die dood eenvoudig als een steun dienen beschouwd, te helpen.

Artikel 4 van het ontwerp stelt op 270 frank per jaar de door de werkgevers, waarvan in artikel 1, alinea 1, sprake, te storten bijdragen vast, hetgeen overeenstemt met het beloop van de normale bijdrage die bedoelde werkgevers thans, in uitvoering van de wet van 4 Augustus 1930, voor een mannelijken arbeider storten. Men zou niet kunnen begrijpen dat een werkgever voor zich zelf een geringere bijdrage zou betalen dan deze die hij verplicht is voor zijn werklieden uit te keeren.

L'arrêté royal organique déterminera les cotisations qu'auront à verser les anciens employeurs assujettis à la loi projetée par le premier alinéa de l'article 1^{er} ainsi que les autres assujettis.

Les assujettis appartenant à l'un ou à l'autre de ces deux groupes ne payeront pas tous la même cotisation. Il y aura lieu, à cet égard, de tenir compte de l'importance des ressources dont chaque intéressé dispose. L'article 4 du projet décide qu'à cet effet, les assujettis en question seront, suivant leur degré d'aisance, répartis en catégories et que l'établissement de ces catégories sera basé, soit sur l'importance des revenus de l'assujetti, soit sur le montant des impôts et taxes payés par lui au profit de l'Etat, soit sur tout autre indice du degré d'aisance. Ce point étant à la fois épineux et ardu, il convient de laisser ici la plus grande latitude à l'arrêté royal organique. En toute hypothèse, il faut que l'évaluation du degré d'aisance de chaque assujetti puisse être réalisée sans enquête tracassière, sans investigations d'un caractère inquisitorial. Les indices dont l'arrêté royal organique prescrira l'utilisation, devront être d'une constatation simple et facile.

D'après l'article 3, alinéa 2, de la seconde proposition de M. De Vleeschauwer, les assujettis qui ne seraient imposés ni à la taxe professionnelle, ni à l'impôt complémentaire personnel, ni à l'impôt foncier pour un revenu cadastral d'au moins 1.000 francs, ne devraient verser qu'une cotisation annuelle de 20 francs. Ce taux paraît vraiment trop bas, si l'on tient compte de l'extrême difficulté qu'il y a à créer les ressources nécessaires. Le cinquième alinéa de l'article 4 du projet porte que le taux de cotisation le plus réduit à payer par les assujettis autres que les employeurs dont il est question à l'alinéa 1^{er} de l'article 1^{er}, ne sera pas supérieur à 36 francs par an ou à 18 francs par semestre.

Si, en ce qui concerne cette catégorie d'assujettis, il est utile de fixer le maximum de la cotisation la plus réduite, il importe également de limiter le montant de la cotisation la plus élevée. Pas plus aux assujettis qui paieront celle-ci qu'à ceux qui verseront la cotisation la plus basse, il ne peut être question d'imposer une charge excessive. En conséquence, l'article 4, alinéa 6 du texte proposé, décide que pour les assujettis dont il s'agit, la cotisation la plus élevée ne pourra dépasser, en un ou plusieurs versements, 270 francs par an.

Aux termes de l'article 4 de la deuxième proposition de M. De Vleeschauwer, les cotisations « seront majorées de 5 p. c., au maximum, en vue de couvrir les frais d'administration de la Caisse nationale de compensation pour non salariés ». Il est naturellement difficile de limiter d'une manière aussi rigide les suppléments de versement destinés à couvrir les dépenses d'administration. L'article 4, alinéa 7, du projet se borne à décider que des assu-

Het organiek Koninklijk besluit zal de bijdragen vaststellen die de gewezen werkgevers waarvan sprake in artikel 1, alinea 1, en de andere onder de wet vallende personen dienen te betalen.

De onder de wet vallende personen die aan de eene of aan de andere van deze twee groepen behoren, zullen niet allen dezelfde bijdragen storten. Te dien opzichte, zal er aanleiding toe bestaan met de belangrijkheid van de bestaansmiddelen waarover ieder betrokkene beschikt, rekening te houden. Artikel 4 van het ontwerp bepaalt dat te dien einde de onder de wet vallende personen, andere dan de werkgevers, naar hun graad van bemiddeldheid, in categorieën zullen worden verdeeld en dat de vaststelling van bovenvermelde categorieën zal gesteund zijn, 'tzij op de belangrijkheid van de inkomsten van den onder de wet vallende persoon, 'tzij op het bedrag van de door hem ten voordeele van den Staat betaalde belastingen en taxes, 'tzij op elk ander kenteeken van den graad van bemiddeldheid. Vermist dit punt terzelfdertijd netig en ingewikkeld is, is het noodig hier de grootstte ruimte te laten wat het organiek koninklijk besluit betreft. In elke onderstelling moet de graad van bemiddeldheid van iederen persoon, die onder de toepassing van de wet valt, zonder lastig onderzoek, zonder navorschingen van klein geestigen aard, kunnen worden geraamd. De kenmerken waarvan het te pas brengen bij het organiek koninklijke besluit worden voorgeschreven, moeten eenvoudig en gemakkelijk kunnen worden vastgesteld.

Naar artikel 3, alinea 2, van het tweede voorstel van den H. de Vleeschauwer, zouden de onder de wet vallende personen, die noch beroepsbelastingen noch een persoonlijke aanvullende belasting, noch grondbelasting voor een kadastraal inkomen van minstens 1.000 frank moeten betalen, slechts een jaarlijksche bijdrage van 20 frank moeten storten. Dit bedrag schijnt waarlijk te laag, indien men rekening houdt met de uiterste moeilijkheid, die er bestaat om de noodige gekndmiddelen te bekomen. Alinea 5 van artikel 4 van dit ontwerp vermeldt dat voor onder de wet vallende personen, andere dan de werkgevers waarvan sprake in artikel 1, alinea 1, het beloop van de kleinste bijdrage 36 frank per jaar of 18 frank per semester niet zal overschrijden.

Indien, voor deze categorie van onder de wet vallende personen, het nuttig is het maximum van de geringste bijdrage vast te stellen, is het eveneens noodig het bedrag van de hoogste bijdrage te beperken. Evenmin voor de onder de wet vallende personen, die laatstvermelde zullen betalen als voor deze die de kleinste bijdrage zullen storten, mag er sprake zijn een al te groote last op te leggen. Artikel 4, alinea 6, van den voorgestelden tekst beslist bijgevolg dat, voor die personen, de hoogste bijdrage in één of meer stortingen per jaar geen 270 frank mag te bovengaan.

Krachts artikel 4 van het tweede voorstel van den Heer De Vleeschauwer, zullen de bijdragen « met ten hoogste 5 p. c. worden vermeerderd ten einde de bestuurskosten te dekken van de Nationale compensatiekas voor nietloontrekkehdén ». Het is natuurlijk moeilijk op zulk een strenge wijze de bijkomende stortingen bestemd om de bestuurskosten te dekken, te beperken. Artikel 4, alinea 7, van den voorgestelden tekst beperkt er zich toe te

jettis qui verseront la cotisation la plus réduite, il ne pourra être exigé un versement supplémentaire de plus de quatre francs par an ou deux francs par semestre comme quote-part dans les dépenses d'administration ou à tout autre titre. Cette disposition ne s'applique pas aux autres assujettis.

Les deux derniers alinéas de l'article 4 du projet ont pour but de réduire au strict minimum les sujétions que la loi entraînera pour les assujettis. Ceux-ci pourront acquitter leurs cotisations sans entrer en rapports avec une caisse ou section mutuelle d'allocations familiales quelconque. Il leur suffira de payer chaque année une certaine somme inscrite sur leur feuille de contributions.

Les deux derniers alinéas de l'article 4 concernent tous les assujettis sans distinction.

ART. 5.

L'article 5 prévoit l'établissement d'un régime d'aide mutuelle entre les diverses caisses et sections mutuelles d'allocations familiales elles-mêmes. Ce régime correspondra au régime de compensation au second degré que la loi du 4 août 1930 a organisé entre les divers caisses de compensation primaires autres que les caisses spéciales pour communes et établissements publics communaux.

Il appartiendra à l'arrêté royal organique d'adapter l'organisation du régime d'aide mutuelle entre caisses et sections mutuelles d'allocations familiales aux nécessités propres de ces institutions.

La Caisse mutuelle nationale d'allocations familiales, dont la création est prévue implicitement par le deuxième alinéa de l'article 5, remplira une mission analogue à celle qui incombe à la Caisse Nationale de compensation pour allocations familiales.

ART. 6.

L'article 6 détermine la juridiction compétente en cas de contestation.

A l'instar de l'article 73^{ter} de la loi du 4 août 1930, il exclut dans tous les cas la compétence des tribunaux de commerce, précaution utile en présence de la tendance que manifestaient certaines juridictions à admettre cette compétence en matière de cotisations à verser aux caisses de compensation pour allocations familiales dès lors que le défendeur a la qualité de commerçant.

Les deux premiers alinéas de l'article 6 visent, d'une manière générale, les « personnes auxquelles la loi s'applique ». Cette rédaction englobe les assujettis, les personnes qui ont droit aux allocations, c'est-à-dire les « tributaires » et celles qui touchent les allocations en fait, c'est-à-dire les « allocataires ». Nous évitons d'employer les expressions « tributaires » et « allocataires » dans le texte même de la loi, afin de prévenir toute critique au point de vue de la langue.

beslissen of er van de onder de wet vallende personen die de laagste bijdragen sortten, niet meer dan een aanvullende storting van vier frank per jaar of twee frank per halfjaar als aandeel in de bestuurskosten of om elkander reden, zou mogen gevergd worden. Deze bepaling is niet toepasselijk op de andere onder de wet vallende personen.

De twee laatste alinea's van artikel 4 van het ontwerp hebben ten doel de verplichtingen die voor de betrokkenen uit de wet zullen voortvloeien, tot het strikt minimum te herleiden. Laatstgenoemden zullen hun bijdragen kunnen kwijten zonder met eender welke onderlinge kas of sectie voor gezinsvergoedingen in betrekking te komen. Het zal voldoende zijn elk jaar een zekere som op hun belastingsblad ingeschreven uit te keeren.

De twee laatste alinea's van artikel 4 gaan al de onder de wet vallende personen, zonder onderscheid aan.

ART. 5.

Artikel 5 voorziet de instelling van een regime van onderlinge hulp tusschen de verschillende kassen en onderlinge secties voor gezinsvergoedingen zelf. Dit regime komt overeen met het compensatieregime van den tweeden graad, door de wet van 4 Augustus 1930, tusschen de verschillende primaire compensatiekassen, andere dan de speciale kassen voor gemeenten een openbare gemeentelijke instellingen, ingericht.

Het organiek Koninklijk besluit dient de organisatie van het regime van onderlinge hulp tusschen de onderlingen kassen en secties voor gezinsvergoedingen aan te passen aan de vereischten die aan deze instellingen eigen zijn.

De onderlinge nationale Kas voor gezinsvergoedingen, waarvan de oprichting impliciet door de tweede alinea van artikel 5 is voorzien, zal een opdracht te vervullen hebben eender als deze die aan de Nationale Compensatiekas voor gezinsvergoedingen is opgelegd.

ART. 6.

Bij artikel 6 wordt de bevoegde rechtsmacht ingeval van betwisting vastgesteld.

Gelijk bij artikel 73^{ter} van de wet dd. 4 Augustus 1930, sluit het in al de gevallen de bevoegdheid uit van de handelsrechtbanken; nuttige maatregel, ten overstaan van de strekking van sommige rechtsmachten, welke aannamen dat de handelsrechtbanken, in zake bijdragen in de compensatiekassen voor de gezinsvergoedingen te storten, bevoegd zijn wanneer de verweerder als handelaar, staat aangeschreven.

De twee eerste alinea's van artikel 6 bedoelen in 't algemeen de « personen, waarop de wet toepasselijk is ». Daarin zijn de personen die onder de wet vallen, begrepen, de personen die recht hebben op vergoedingen, 't is te zeggen de « toegewezenen » en deze, die feitelijk de vergoedingen ontvangen, 't is te zeggen de « verkrijgers ». Wij vermijden de uitdrukkingen « toegewezenen » en « verkrijgers » in den tekst zelf van de wet, ten einde, onder oogpunt van taal, elke bedilling te voorkomen.

L'alinéa 3 concerne le taux de la compétence du juge de paix. La solution proposée est celle que consacre l'article 3 de la loi du 25 mars 1876, modifiée par l'arrêté royal du 13 janvier 1936.

L'alinéa final est emprunté à la seconde proposition de loi de M. De Vleeschauwer. Toutefois, comme cette disposition ne vise que les contestations portées devant le juge de paix, à l'exclusion des appels interjetés devant les tribunaux de première instance, il est préférable de remplacer le terme « assignation » par le terme « citation », qui est le terme propre pour désigner une assignation devant le juge de paix.

ART. 7.

L'article 7 est relatif à l'arrêté royal organique par quoi le régime qui vient d'être esquissé sera traduit et développé en textes précis et détaillés.

Cette tâche étant à la fois délicate et complexe, il est indispensable que le Roi dispose, pour l'accomplir, de la latitude la plus étendue. Pratiquement, l'article 7 permet au Roi d'établir toutes les dispositions, prescriptions et défenses qu'il jugera nécessaires, alors même que, normalement, elles seraient du ressort exclusif du pouvoir législatif, pour autant, bien entendu, qu'il s'agisse d'organiser le régime d'allocations familiales instauré par la loi projetée. L'arrêté royal organique pourra, par exemple, apporter des modifications aux règles établies par la loi du 4 août 1930. Il pourra même, au besoin, contenir des dérogations à certaines dispositions de la loi projetée elle-même.

De l'alinéa 2 de l'article 7, il ressort implicitement que certaines dispositions, prescriptions ou défenses que formulera l'arrêté royal organique, pourront viser des personnes autres que les assujettis. Ainsi, on peut prévoir, dès à présent, certaines interdictions auxquelles devront se conformer, en vue du contrôle, les personnes occupées au travail par les employeurs.

Les alinéas 3 et suivants énumèrent une série de mesures particulièrement importantes :

La disposition de l'article 7, lettre a, prévoit l'octroi par l'Etat, d'une subvention destinée à encourager l'exécution de la nouvelle loi. Cette subvention ne sera pas prélevée sur le montant de celle que l'Etat est tenu d'accorder aux termes de l'article 52 de la loi du 4 août 1930. Mais il va sans dire qu'entre les montants des deux subventions le Gouvernement ménagera un rapport équitable, basé, par exemple, sur le nombre approximatif des familles appelées à jouir respectivement de l'une et de l'autre loi.

Les articles 54 à 56 *quater* de la loi du 4 août 1930, dont il est question à l'article 7, lettre b, sont relatifs à la majoration à appliquer au prix d'achat des marchandises que l'Etat, une province ou une commune importent d'un pays où les chefs d'entreprise ne sont pas tenus de payer des allocations familiales aux membres de leur personnel,

Alinea 3 betreft de bevoegdheid van den vrederechter. De voorgestelde oplossing is deze welke door artikel 3 van de wet dd. 25 Maart 1876, gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 13 Januari 1936, wordt gewettigd.

De eindalinea is ontleend aan het tweede wetsvoorstel van den heer De Vleeschauwer. Aangezien deze bepaling echter slechts doelt op de betwistingen die voor den vrederechter met uitsluiting van het beroep bij de rechtbanken van eersten aanleg aangeteekend zijn aanhangig gemaakt, is het verkieslijk de uitdrukking « dagvaarding » door de uitdrukking « daging » te vervangen, wat de eigenlijke uitdrukking is, om een « dagvaarding » vóór den vrederechter te beduiden.

ART. 7.

Artikel 7 heeft betrekking op het organiek Koninklijk besluit waarbij het zooeven geschetst regime in nauwkeurige en omstandige teksten zal vastgesteld en uitgebreid worden.

Daar die taak kiesch en meteen ingewikkeld is, is het noodzakelijk dat de Koning om ze te vervullen, over de ruimste vrijheid van handelen beschikt. Practisch laat artikel 7 aan den Koning toe alle bepalingen, voorschriften en verbod uit te vaardigen welke hij zal noodig achten, zelfs indien zij normaal uitsluitend in de bevoegdheid van de wetgevende macht vielen voor zoo ver, wel te verstaan, dat het gaat om het bij de ontworpen wet ingevoerd stelsel voor gezinsvergoedingen te organiseren. Alzoo, mag het organiek Koninklijk besluit aan de bij de wet van 4 Augustus 1930 vastgestelde regels wijzigingen toebrengen. Het zal zelfs, desnoods, afwijkingen van sommige bepalingen der ontworpen wet zelf mogen bevatten.

Uit alinea 2 van artikel 7 blijkt, zonder dat het uitdrukkelijk wordt bepaald, dat bij sommige bepalingen, voorschriften of verbod die in het organiek Koninklijk besluit zullen voorkomen, andere personen dan degenen die onder de toepassing der nieuwe wet vallen, zullen kunnen bedoeld worden. Aklus zijn, van nu af aan, sommige verbodsbepalingen te voorzien naar welke, met het oog op de controle, de door de werkgevers aan den arbeid gestelde personen zich zullen moeten gedragen.

Alinea's 3 en volgende bevatten een reeks bijzonder belangrijke maatregelen :

De bepaling van artikel 7, littera a, voorziet de toekenning door den Staat van een subsidie om de uitvoering van de nieuwe wet te bevorderen. Bedoelde subsidie zal niet worden genomen op het bedrag van deze welke de Staat krachtens artikel 52 van de wet van 4 Augustus 1930 moet verleen. Maar het spreekt van zelf dat de Regeering voor een billijk verband zal zorgen tusschen het bedrag van beide subsidiën, verband dat, bij voorbeeld, zal berusten op het vermoedelijk getal huisgezinnen die aangewezen zijn om onderscheidenlijk de voordeelen bij de eene en de andere wet voorzien te genieten.

Artikelen 54 tot 56 *quater* van de wet van 4 Augustus 1930, aangehaald in artikel 7, lit. b, hebben betrekking op de verhooging van den aankoopprijs der waren welke de Staat, een provincie of een gemeente invoeren uit een land waar de bedrijfsleiders aan hun personeel geen gezinsvergoeding moeten uitkeeren, van welke verhooging het

majoration dont le montant doit être versé par le fournisseur étranger à la Caisse nationale de compensation pour allocations familiales.

La disposition de l'article 7, lettre c, a pour but d'empêcher que les caisses de compensation qui desservent les travailleurs salariés, ne bénéficient d'une réduction de charge en suite de l'adoption de la loi projetée. Réciproquement, il est entendu qu'après l'entrée en vigueur de la nouvelle loi, les cotisations versées par les employeurs en application de la loi du 4 août 1930 ne pourront, en aucune hypothèse, servir à octroyer des allocations à des personnes qui ne possèdent pas la qualité de travailleur salarié et qui, d'autre part, ne se trouvent pas dans l'un des cas ou, aux termes de la dite loi, des allocations familiales sont dues en dehors de toute prestation de travail fournie en exécution d'un contrat de louage de services. Il en sera également ainsi de la subvention de cinq à vingt-cinq millions de francs à verser annuellement par l'Etat en exécution de la même loi.

La disposition de l'article 7, lettre d, s'inspire de l'article 74bis de la loi du 4 août 1930, lequel décide que « lorsque, à deux échéances, un employeur affilié à la Caisse auxiliaire ou à une caisse spéciale, s'est trouvé en défaut de payer ses cotisations, celles-ci seront perçues comme en matière de contributions directes ».

L'article 7, alinéa final, décide qu'avant d'être présenté au Conseil des Ministres, le projet d'arrêté royal organique sera soumis à l'avis de la Commission des Allocations familiales, complétée par l'adjonction de personnes spécialement compétentes en ce qui concerne l'artisanat, le petit commerce de détail, la petite culture et les professions libérales. Ces personnes seront désignées par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale. Il va de soi qu'elles ne seront convoquées qu'aux séances où le projet d'arrêté organique sera débattu.

ART. 8.

La loi projetée entrera en vigueur le 1^{er} janvier 1938.

Etant donné le temps que demanderont l'élaboration de l'arrêté royal organique, la consultation préalable de la Commission des Allocations familiales, la création et l'organisation des caisses et sections mutuelles d'allocations familiales ainsi que de la Caisse mutuelle nationale d'allocations familiales, il paraît difficile de fixer une date d'entrée en vigueur plus rapprochée.

ART. 9.

L'article 9 a été ajouté à la demande du département de l'Intérieur; il se rattache, non pas à la loi projetée, mais à la loi du 4 août 1930.

Actuellement, les secrétaires communaux, les commissaires de police et leurs adjoints, ainsi que les gardes champêtres sont soumis à la fois à cette dernière loi et à

bedrag door den vreemden leverancier aan de Nationale compensatiekas voor Gezinsvergoedingen dient gestort.

De bepaling van artikel 7, littera c, heeft ten doel te beletten dat de Compensatiekassen die de uitkeeringen aan de loonarbeiders verzekeren, bevoordeeld worden door een lastvermindering als gevolg van de aanneming der ontworpen wet. Er dient wederkeerig verstaan dat, na het van kracht worden van de ontworpen wet, de bijdragen door de werkgevers bij toepassing van de wet van 4 Augustus 1930 gestort, in geen geval, mogen dienen om toelagen te verleenen aan personen die als loonarbeiders niet in aanmerking kunnen worden genomen en die, anderzijds, aan een van de vastgestelde voorwaarden niet voldoen, waaronder, krachtens vermelde wet, buiten elke arbeidsprestatie in uitvoering van een dienstcontract, gezinsvergoedingen verschuldigd zijn. Dit geldt eveneens voor het subsidie van vijf tot vijf en twintig miljoen frank jaarlijks in uitvoering van dezelfde wet door het Rijk te betalen.

De bepaling van artikel 7, littera d, heeft dezelfde belangrijkheid als artikel 74bis van de wet van 4 Augustus 1930, waarbij wordt beslist dat wanneer op twee vervaldagen een bij de Hulpkas of bij een speciale kas aangesloten werkgever in gebreke blijft zijn bijdragen te betalen, deze zooals inzake rechtstreeksche belastingen zullen worden geïnd.

Artikel 7, slotalinéa, bepaalt dat het ontwerp van organiek Koninklijk besluit, vooraleer het aan den Ministerraad wordt voorgelegd voor advies, zal onderworpen worden aan de Commissie voor de Gezinsvergoedingen, aangevuld door toevoeging van personen die speciaal bevoegd zijn inzake ambachtswezen, kleine detailhandel, klein landbouwbedrijf en vrije beroepen. Die personen zullen door den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg aangewezen worden. Het spreekt vanzelf dat zij slechts tot de vergaderingen waarop het ontwerp van organiek besluit in bespreking komt, zullen uitgenoodigd worden.

ART. 8.

De ontworpen wet zal op 1 Januari 1938 van kracht worden.

Met het oog op den tijd die zal noodig zijn voor het opstellen van het organiek Koninklijk besluit, de voorafgaande raadpleging van de Commissie voor Gezinsvergoedingen en ten slotte voor de instelling en de inrichting van de onderlinge kassen en afdelingen voor gezinsvergoedingen, alsmede van de onderlinge Nationale Kas voor gezinsvergoedingen, leek het moeilijk een vroegeren datum voor het van kracht worden vast te stellen.

ART. 9.

Artikel 9 werd er op verzoek van het Departement van Binnenlandsche Zaken bijgevoegd; het houdt verband, niet met de ontworpen wet, maar wel met de wet van 4 Augustus 1930.

Thans vallen de gemeentesecretarissen, de politiecommissarissen en hun adjuncten, alsmede de veldwachters onder toepassing van laatstvermelde wet en meteen van een

une loi spéciale du 21 décembre 1927. D'où, dans l'application, une complication qui ne laisse pas d'offrir des inconvénients.

Une situation analogue se présente pour les commis de carrière, les employés, les techniciens, les agents de police et généralement tous les préposés des communes et des administrations subordonnées.

L'article 9 du projet a pour but de mettre fin à la dualité de régime à laquelle sont assujetties ces deux catégories d'agents.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

speciale wet van 21 December 1927. Vandaar, in de praktijk, een verwikkeling die niet zonder zwarigheden is.

Dergelijke toestand doet zich voor ten opzichte van de klerken, de beambten, de technici, de politieagenten en in het algemeen alle bezoldigden van de gemeenten en de ondergeschikte diensten.

Artikel 9 van het ontwerp heeft ten doel een einde te stellen aan het dubbel regime waaronder die twee categorieën van beambten vallen.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

PROJET DE LOI

LEOPOLD III,

Roi des Belges,

A tous présents et à venir, SALUT !

Sur la proposition de Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale présentera, en Notre Nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Sont assujettis à la présente loi, les employeurs qui sont tenus et les anciens employeurs qui ont été tenus d'assurer des allocations familiales aux membres de leur personnel en exécution de la loi du 4 août 1930.

L'arrêté royal organique dont il est question à l'article 7 ci-après, peut en outre y assujettir :

a) les personnes qui exercent ou ont exercé une profession sans être engagées dans les liens d'un contrat de louage de services, soit comme employeurs, soit comme travailleurs, à l'exclusion des avocats, des avoués, des médecins, des chirurgiens;

b) les employeurs qui, aux termes de l'article 3 et de l'article 44quinquies, combiné avec l'article 3ter, 3°, de la loi du 4 août 1930, sont soustraits à l'application de cette loi, ainsi que les anciens employeurs qui ont bénéficié des mêmes dispositions.

Le champ d'application de la présente loi sera précisé pour le surplus par le même arrêté.

WETSONTWERP

LEOPOLD III,

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL !

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zal in Onzen Naam, bij de Wetgevende Kamers een wetsontwerp indienen, waarvan de inhoud volgt :

EERSTE ARTIKEL.

Zijn aan deze wet onderworpen, de werkgevers die er toe gehouden zijn en de gewezen werkgevers die er toe gehouden waren in uitvoering van de wet van 4 Augustus 1930 aan de leden van hun personeel gezinsvergoedingen te verzekeren.

Bij het orgaaniek Koninklijk besluit, waarvan in bovenstaand artikel 7 sprake, kunnen, bovendien, er aan worden onderworpen :

a) de personen, die een beroep uitoefenen of hebben uitgeoefend, zonder door een dienstcontract te zijn gebonden, 'tzij als werkgevers, 'tzij als arbeiders, met uitsluiting van de advocaten, pleitbezorgers, dokters, heelmeeesters;

b) de werkgevers, op wie, krachtens artikel 3 en artikel 44quinquies, verbonden met artikel 3ter, 3°, van de wet van 4 Augustus 1930, bedoelde wet niet toepasselijk is, alsmede de gewezen werkgevers op wie de zelfde bepalingen toepasselijk waren.

Het toepassingssterrein van deze wet zal overigens bij hetzelfde besluit nauwkeurig worden omschreven.

ART. 2.

Les personnes assujetties à la présente loi sont tenues de faire partie d'une caisse mutuelle d'allocations familiales.

Toutefois, les caisses de compensation pour allocations familiales qui fonctionnent en conformité à la loi du 4 août 1930, ont la faculté de créer une section mutuelle, dont seront seuls admis à faire partie leurs affiliés.

La section mutuelle annexée à une caisse de compensation est absolument distincte de celle-ci au point de vue financier et au point de vue comptable.

Elle est notamment, au même titre que les caisses mutuelles d'allocations familiales, totalement étrangère à la compensation nationale existant entre les diverses caisses de compensation pour allocations familiales en vertu de la loi du 4 août 1930.

ART. 3.

Les caisses et sections mutuelles d'allocations familiales octroieront des allocations au moins égales ou équivalentes à celles dont les travailleurs jouissent aux termes de la loi du 4 août 1930.

Les allocations seront octroyées à partir du premier enfant.

ART. 4.

La cotisation à verser par les employeurs assujettis à la présente loi aux termes de l'alinéa 1^{er} de l'article 1^{er} s'élèvera, en un ou plusieurs versements, à 270 francs par an.

L'arrêté royal organique déterminera celles qui auront à verser les anciens employeurs assujettis à la présente loi par la même disposition ainsi que les autres assujettis.

Le taux des cotisations que déterminera l'arrêté royal organique, variera d'après le degré d'aisance des assujettis, qui, à cet effet, seront répartis en catégories.

L'établissement des dites catégories sera basé, soit sur l'importance des revenus de l'assujetti, soit sur le montant des impôts et taxes payés par lui au profit de l'Etat, soit sur tout autre indice du degré d'aisance.

Le taux de cotisation le plus réduit ne sera pas supérieur à 36 francs par an ou 18 francs par semestre.

La cotisation la plus élevée ne dépassera pas, en un ou plusieurs versements, 270 francs par an.

Des assujettis qui verseront la cotisation la plus réduite et qui ne recevront pas d'allocations familiales par application de la présente loi, il ne pourra être exigé un versement supplémentaire de plus de quatre francs par an ou deux francs par semestre comme quote-part dans les dépenses d'administration ou à tout autre titre.

À la demande de l'assujetti, la cotisation dont il est re-

ART. 2.

De aan deze wet onderworpen personen zijn er toe gehouden van een onderlinge kas voor gezinsvergoedingen deel uit te maken.

Nochtans hebben de compensatiekassen voor gezinsvergoedingen, die overeenkomstig de wet van 4 Augustus 1930 werkzaam zijn, het recht een onderlinge sectie tot stand te brengen, waarvan alleen hun aangeslotenen zullen toegelaten worden deel uit te maken.

De onderlinge sectie bij een compensatiekas gevoegd staat hier tegenover, op geldelijk en op rekenplichtig gebied, heelemaal op haar eigen.

Zij is, namelijk, op dezelfde wijze als de onderlinge kassen voor gezinsvergoedingen volkomen vreemd aan de nationale compensatie, die krachtens de wet van 4 Augustus 1930 onder de verschillende compensatiekassen voor gezinsvergoedingen bestaat.

ART. 3.

De onderlinge kassen en secties voor gezinsvergoedingen zullen minstens even belangrijke of gelijkwaardige vergoedingen verleenen als deze die de arbeiders krachtens de wet van 4 Augustus 1930 genieten.

De vergoedingen zullen vanaf het eerste kind worden verleend.

ART. 4.

De bijdrage door de aan de wet krachtens artikel 1, alinea 1, onderworpen werkgevers te storten zal, in een of meer stortingen, 270 frank per jaar beloopen.

Het organiek Koninklijk besluit zal deze vaststellen, die door de krachtens dezelfde bepaling aan de wet onderworpen gewezen werkgevers en door de andere onder de wet vallende personen dienen gestort.

Het bedrag van de bijdragen die door het organiek Koninklijk besluit zullen vastgesteld zijn, zal verschillen naar den graad van bemiddeldheid van de onder de wet vallende personen, die te dien einde in categorieën zullen worden verdeeld.

Bedoelde categorieën zullen worden vastgesteld 'tzij naar het belang van de inkomsten van den onder de wet vallenden persoon, 'tzij naar het bedrag van al de door hem ten voordeele van het Rijk betaalde belastingen, 'tzij naar onverschillig welk ander kenteeken van den graad van bemiddeldheid.

Het kleinste bedrag van bijdrage zal niet meer dan 36 frank per jaar of 18 frank per halfjaar beloopen.

De belangrijkste bijdrage zal, in een of meer stortingen, 270 frank per jaar niet overschrijden.

Van de onder de wet vallende personen, die de kleinste bijdrage zullen storten en die bij toepassing van deze wet geen gezinsvergoedingen zullen ontvangen zal er een aanvullende storting van niet meer dan vier frank per jaar of twee frank per half jaar als aandeel in de bestuursuitgaven of op onverschillig welke wijze mogen worden gevegd.

Op verzoek van den onder de wet vallenden persoon, mag

devable, pourra être perçue en même temps que les impôts directs qui seront dus en suite de la déclaration à souscrire par lui, en exécution de l'article 53 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.

L'arrêté royal organique déterminera les conditions dans lesquelles aura lieu l'application de la disposition de l'alinéa précédent.

ART. 5.

En vue d'assurer à tous les enfants intéressés les allocations minima prévues par l'article 3 de la présente loi, l'arrêté royal organique établira entre les caisses et sections mutuelles d'allocations familiales elles-mêmes un régime d'aide mutuelle.

Cette aide sera prêtée à l'intervention d'une caisse mutuelle nationale d'allocations familiales.

ART. 6.

Les contestations entre les caisses ou sections de caisse mutuelle d'allocations familiales et les personnes auxquelles la présente loi s'applique, seront tranchées par le juge de paix; alors même que le défendeur est commerçant.

Il en sera de même des contestations qui surgiront entre les personnes auxquelles la présente loi s'applique, et la Caisse mutuelle nationale d'allocations familiales.

Le juge de paix sera compétent, en dernier ressort, jusqu'à la valeur de 1,000 francs et, en premier ressort, à quelque valeur que la demande puisse s'élever.

La convocation en conciliation devant le juge de paix est obligatoire avant la citation.

ART. 7.

Le Roi, sur la proposition des Ministres réunis en Conseil, arrêtera toutes dispositions nécessaires pour organiser, dans des conditions équitables, le régime d'allocations familiales instauré par la présente loi.

A cet effet, Il pourra, notamment, prévoir des sanctions pénales pour les assujettis et les autres personnes qui commettraient des infractions à ses arrêtés ou aux arrêtés du Ministre compétent.

L'arrêté royal organique pourra aussi :

a) Prescrire l'octroi par l'Etat d'une subvention annuelle destinée à encourager l'exécution de la présente loi;

b) Disposer, dans l'intérêt de l'exécution de la présente loi, d'une partie du produit net de l'application des articles 54 à 56 *quater* de la loi du 4 août 1930;

c) Modifier, en ce qui concerne les personnes qui seraient appelées à jouir à la fois de la présente loi et de la loi du 4 août 1930, les règles énoncées à l'article 26, alinéas 4 à 7 de cette dernière loi;

d) Décider que les cotisations arriérées seront perçues à l'intervention de l'administration des contributions directes.

Avant de présenter au Conseil des Ministres le texte projeté de l'arrêté royal dont il est question dans le pré-

de door hem verschuldigde bijdrage terzelfder tijd worden geïnd als de rechtstreekse belastingen, die ingevolge de aangifte door hem te ondertekenen in uitvoering van artikel 53 van de samengeordende wetten betreffende de belastingen op het inkomen, zullen verschuldigd zijn.

Het organiek Koninklijk besluit zal de voorwaarden vaststellen, waaronder de bepaling van voorgaande alinea dient toegepast.

ART. 5.

Ten einde aan al de gerechtigde kinderen de bij artikel 3 voorziene minimum vergoedingen te verzekeren, zal bij het organiek Koninklijk besluit tussen de onderlinge kassen en secties voor gezinsvergoedingen zelf een régime van onderlingen steun worden vastgesteld.

Deze steun zal worden verleend door het toedoen van een Nationale onderlinge kas voor gezinsvergoedingen.

ART. 6.

De geschillen tussen de onderlinge kassen of secties voor gezinsvergoedingen en de personen, op wie deze wet toepasselijk is, zullen, dan zelfs wanneer de verweerder handelaar is, door den vrederechter worden beslecht.

Hetzelfde geldt voor de geschillen, die zullen oprijzen tussen de personen op wie de wet toepasselijk is en de Nationale onderlinge kas voor gezinsvergoedingen.

De vrederechter zal bevoegd zijn in laatste instantie, tot de waarde van 1,000 frank, en in eerste instantie tot onverschillig welke waarde, door de aanvraag beoogd.

De oproeping tot minnelijke overeenkomst voor den vrederechter is vóór de daging verplichtend.

ART. 7.

De Koning, op de voordracht van de in raad vergaderde Ministers, zal alle noodige maatregelen vaststellen, om, onder billijke voorwaarden, het bij deze wet ingevoerd stelsel voor gezinsvergoedingen te organiseren.

Tot dien einde, mag Hij, namelijk, strafbepalingen voorzien voor de onder de wet vallende personen en anderen, die tegen zijn besluiten of tegen de besluiten van den bevoegden Minister overtredingen mochten begaan.

Het organiek koninklijk besluit mag ook :

a) Het verleen door het Rijk van een jaarlijksch subsidie voorschrijven, bestemd om de uitvoering dezer wet te bevorderen;

b) In het belang van de uitvoering van deze wet, beschikken over een gedeelte van de netto-opbrengst ingevolge de toepassing van de artikels 54 tot 56 *quater* van de wet dd. 4 Augustus 1930;

c) Wat betreft de personen, die mochten aangewezen zijn om terzelfder tijd de bij deze wet en de bij de wet van 4 Augustus 1930 voorziene voordeelen te genieten, de in artikel 26, alinea's van 4 tot 7 van laatstbedoelde wet vermelde regels wijzigen;

d) De inning van de achterstallige bijdragen door het toedoen van de administratie der rechtstreekse belastingen voorschrijven.

Alvorens den ontworpen tekst van het organiek Koninklijk besluit aan den Ministerraad voor te leggen, zal de

sent article, le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale consultera la Commission des allocations familiales, complétée par l'adjonction de quatre personnes spécialement compétentes en ce qui concerne respectivement l'artisanat, le petit commerce de détail, la petite culture et les professions libérales.

ART. 8.

La présente loi sera mise en application par paliers à partir du 1^{er} janvier 1938.

Les paliers seront déterminés par l'arrêté royal organique.

Disposition additionnelle.

ART. 9.

La loi du 21 décembre 1927, relative aux commis de carrière, employés, techniciens, agents de police et généralement à tous les préposés des communes et des administrations subordonnées et la loi de même date concernant les traitements des secrétaires communaux, des commissaires de police et de leurs adjoints ainsi que des gardes-champêtres sont abrogées en tant qu'elles ont pour objet l'octroi d'allocations familiales.

Cette disposition sortira ses effets à partir du premier jour du mois qui suivra le mois au cours duquel la présente loi aura été publiée au *Moniteur*.

Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, de Commissie voor gezinsvergoedingen aangevuld door toevoeging van vier personen onderscheidenlijk bevoegd inzonderheid inzake ambachtswezen, kleinhandel, klein landbouwbedrijf en vrije beroepen, raadplegen.

ART. 8.

Deze wet zal vanaf 1 Januari 1938 trapsgewijze toepasselijk worden gemaakt.

De trapsgewijze uitvoering zal bij het organiek Koninklijk besluit worden bepaald.

Aanvullingsbepaling

ART. 9.

De wet van 21 December 1927 betreffende de beroepsklerken, bedienden, technici, politieagenten en in 't algemeen al de aangestelden der gemeenten en der daarvan afhangende besturen, en de wet van denzelfden datum betreffende de jaarwedden van de gemeentesecretarissen, van de politiecommissarissen en hun adjuncten alsmede van de veldwachters, worden ingetrokken in zoover zij het verleen van de gezinsvergoedingen beoogen.

Deze bepaling zal van kracht worden vanaf den eersten dag van de maand volgende op die, waarin deze wet in den *Moniteur belge* werd bekendgemaakt.

LEOPOLD.

Donné à Bruxelles, le 1^{er} décembre 1936.

PAR LE ROI :

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

Gegeven te Brussel, den 1 December 1936.

VAN 'S KONINGS WEGE :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

CHAMBRE des REPRESENTANTS.KAMER der VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.(Amendements introduits après le dépôt
du rapport).(Amendementen ingediend na het neerleggen
van het verslag).

SESSION 1936-1937.	I	ZITTINGSJAAR 1936-1937.
Projet, N° 56. Rapport, N° 129.	Séance du 18 mars 1937.	Vergadering van 18 Maart 1937.
		Ontwerp, Nr 56. Verslag, Nr 129.

PROJET DE LOI étendant les allocations fami-
liales aux employeurs et aux
travailleurs indépendants.

WETSONTWERP tot uitbreiding van de gezinsver-
goedingen aan de werkgevers en
aan de buiten dienstverband
staande arbeiders.

AMENDEMENTS présentés par le GOVERNEMENT.

AMENDEMENTEN door de REGTERING voorgesteld.

ART. 4.ART. 4.

A) SUPPRIMER LE 4^e ALINEA.

A) DE 4de ALINEA SCHRAPPEN.

B) REDIGER COMME SUIV L'ALINEA 8 :

B) ALINEA 8 DOEN LUIDEN ALS VOLGT

L'arrêté royal organique pourra décider
qu'à la demande de l'assujetti, la cotisa-
tion dont il est redevable, pourra être
perçue en même temps que les impôts directs
qui seront dus en suite de la déclaration
à souscrire par lui en exécution de l'arti-
cle 53 des lois coordonnées relatives aux
impôts sur les revenus.

Het organiek Koninklijk besluit kan be-
slissen dat, op aanvraag van den aan de wet
onderworpen persoon, de door hem verschul-
digde bijdrage zal kunnen geëind worden, te-
gelijkertijd als de rechtstreeksche belastingen
welke zullen verschuldigd zijn wegens
de door hem te onderteekenen aangifte, in
uitvoering van artikel 53 der samengeordende
wetten op de inkomstenbelastingen.

C) SUPPRIMER L'ALINEA 9.

C) ALINEA 9 SCHRAPPEN.

ART. 7.ART. 7.

A) A L'ALINEA 2, SUPPRIMER LE MOT :

A) IN ALINEA 2, HET WOORD :

"notamment".

"namelijk" SCHRAPPEN.

B) REDIGER COMME SUIV L'ALINEA 3 :

B) ALINEA 3 DOEN LUIDEN ALS VOLGT :

L'arrêté royal organique pourra aussi,
notamment :

Het organiek Koninklijk besluit kan ook,
namelijk :

LE MINISTRE DU TRAVAIL ET DE
LA PREVOYANCE SOCIALE,

DE MINISTER VAN ARBEID EN
VAN SOCIALE VOORZORG,

A. DELATTRE.

CHAMBRE des REPRESENTANTS.KAMER der VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.(Amendements introduits après le dépôt
du rapport).(Amendementen ingediend na het neerleggen
van het verslag).

SESSION 1936-1937.	II	ZITTINGSJAAR 1936-1937.
Projet, N° 56. Rapport, N° 129. Amend. : I.	séance du 18 mars 1937.	Vergadering van 18 Maart 1937.
		Ontwerp, Nr 56. Verslag, Nr 129. Amend. : I.

PROJET DE LOI étendant les allocations familiales aux employeurs et aux travailleurs indépendants.

AMENDEMENTS présentés par M. LERUITTE et
Cs.

ART. 2.

SUPPRIMER L'ARTICLE.

ART. 3.

LIBELLER COMME SUIV L'ARTICLE 3 :

Les allocations seront octroyées à partir du troisième enfant; elles ne seront pas inférieures à 125 francs par mois à partir de cet enfant.

ART. 4.

1.-SUPPRIMER LES ALINEAS 1 ET 2.

2.-REPLACER LE CHIFFRE : 270 francs par an,
PAR : "600" francs par an.

3.-LIBELLER COMME SUIV, L'AVANT-DERNIER ALINEA DE CET ARTICLE :

La cotisation dont l'assujetti est redevable sera perçue en même temps que les impôts directs qui.....

ART. 5.

SUPPRIMER L'ARTICLE 5.

ART. 6.

SUPPRIMER L'ARTICLE 6.

ART. 7.

1.-AJOUTER A LA FIN DE L'ALINEA 2 : Ces sanctions pénales ne seront constitutives que de contraventions.

2.-MODIFIER COMME SUIV LE d) :

Les cotisations arriérées seront perçues à l'intervention de l'administration des contributions directes et redistribuées par elles aux ayants-droit.

WETSONTWERF tot uitbreiding van de gezinsvergoedingen aan de werkgevers en aan de buiten dienstverband staande arbeiders.

AMENDEMENTEN door den H. LERUITTE en On voorgesteld.

ART. 2.

HET ARTIKEL 2 SCHRAPPEN.

ART. 3.

ARTIKEL 3 DOEN LUIDEN ALS VOLGT :

De toelagen zullen van het derde kind af worden toegekend; zij zullen niet minder bedragen dan 125 frank per maand, te beginnen met dit kind.

ART. 4.

1.-DE ALINEAS 1 EN 2 SCHRAPPEN.

2.-HET CIJFER : 270 frank per jaar
VERVANGEN DOOR : "600" frank per jaar.

3.-DE VOORLAATSTE ALINEA VAN DIT ARTIKEL DOEN LUIDEN :

De bijdrage door den aan de wet onderworpen verschuldigd, zal tegelijkertijd worden geïnd als de rechtstreeksche belastingen die, ingevolge.....

ART. 5.

DIT ARTIKEL SCHRAPPEN.

ART. 6.

DIT ARTIKEL SCHRAPPEN.

ART. 7.

1.-AAN HET SLOT VAN DE 2de ALINEA TOEVOEGEN :
Die strafbepalingen zullen slechts een bestanddeel van overtredingen uitmaken.

2.-LETTER d), WIJZIGEN ALS VOLGT :

De achterstallige bijdragen zullen worden geïnd door bemiddeling van het bestuur der rechtstreeksche belastingen en door haar aan de rechthebbenden opnieuw worden verdeeld.

C. LERUITTE.
H. HORWARD.
M. DERUDDER.

(Amendements introduits après le dépôt
du rapport).(Amendementen ingediend na het neerleggen
van het verslag).

SESSION 1936-1937.	III	ZITTINGSJAAR 1936-1937.
Projet, N° 56. Rapport, N° 129. Amend. : I et II.	Séance du 19 mars 1937.	Vergadering van 19 Maart 1937.
		Ontwerp, Nr 56. Verslag, Nr 129. Amend. : I en II

PROJET DE LOI étendant les allocations familiales aux employeurs et aux travailleurs indépendants.

AMENDEMENTS présentés par M. PHILIPPART.

ART. 2.

AJOUTER :

Les Caisses Mutuelles d'Allocations Familiales ne pourront exercer aucune autre activité.

ART. 3.

REEMPLACER SON TEXTE PAR LE SUIVANT :

Les Caisses Mutuelles d'Allocations Familiales octroyeront aux assujettis intéressés ayant au moins trois enfants des allocations familiales mensuelles s'élevant à :

50 frs pour le 3^e enfant,
85 frs pour le 4^e enfant,
120 frs à partir du 5^e enfant.

Ces allocations seront maintenues jusqu'à l'âge de 17 ans des enfants bénéficiaires.

Les Caisses Mutuelles attribueront une allocation de naissance de 250 frs en faveur de chacun des deux premiers enfants des assujettis.

ART. 4.

ALINEA 1er : REMPLACER LES MOTS : la cotisation....s'élèvera...

PAR LES MOTS : "...la cotisation...pourra s'élèver..."

ET AJOUTER LES MOTS : Le taux des cotisations des employeurs sera déterminé par arrêté royal; il variera d'après le degré d'aisance des assujettis qui, à cet effet, seront répartis en catégories.

ART. 5.

AJOUTER L'ALINEA SUIVANT : L'Etat versera annuellement à la Caisse Mutuelle Nationale d'allocations familiales pour travailleurs indépendants une part, proportionnée au nombre des familles bénéficiaires, à prélever sur la subvention accordée à la Caisse Nationale de compensation pour salariés en vertu de l'article 52 de la loi du 4 août 1930 modifiée par l'arrêté royal du 30 mars 1936.

ARTICLE NOUVEAU.

La loi ne s'applique pas toutefois aux avocats.

WETSONTWERP tot uitbreiding van de gezinsvergoedingen aan de werkgevers en aan de buiten dienstverband staande arbeiders.

AMENDEMENTEN door den H. PHILIPPART voorgesteld.

ART. 2.

TOEVOEGEN :

De Onderlinge Kassen voor Kindertoeslagen mogen geen andere werkzaamheid uitoefenen.

ART. 3.

DOOR VOLGENDE TEKST VERVANGEN :

De aan de wet onderworpen belanghebbenden, met ten minste drie kinderen, zullen van de Onderlinge Kassen voor Kindertoeslagen maandelijksche kindertoeslagen ontvangen, ten beloope van :

50 fr. voor het 3de kind,
85 fr. voor het 4de kind,
120 fr. van het 5de kind af.

Die toeslagen zullen worden behouden tot den ouderdom van 17 jaar van de begunstige kinderen.

De Onderlinge Kassen zullen een geboortepremie ontvangen van 250 frank, ten gunste van elk der eerste twee kinderen van de aan de wet onderworpen belanghebbenden.

ART. 4.

EERSTE ALINEA : DE WOORDEN : de bijdrage....zal....beloopen...

VERVANGEN DOOR : "...de bijdrage zal....kunnen belooopen..."

EN TOEVOEGEN DE WOORDEN : Het bedrag van de werkgeversbijdragen zal door Koninklijk besluit worden bepaald; het zal verschillen volgens den graad van goedgeheid der aan de wet onderworpenen welke, te dien einde, in categorieën zullen worden verdeeld.

ART. 5.

DE VOLGENDE ALINEA TOEVOEGEN : De Staat zal, jaarlijks, aan de Nationale Onderlinge Kas voor Kindertoeslagen voor onafhankelijke arbeiders, een deel storten, evenredig met het aantal begunstigde gezinnen, af te nemen van de toelage verleend aan de Nationale Verrekenkas voor loontrekkenden, krachtens artikel 52 van de wet van 4 Augustus 1930, gewijzigd door het Koninklijk besluit van 30 Maart 1936.

NIEUW ARTIKEL.

De wet is echter niet toepasselijk op de advocaten.

M. PHILIPPART.